

Intervju: Akademik Dobrica Ćosić

EVROPA JE BOMBARDOVALA SEBE

Po završetku trodnevne međunarodne konferencije Kosovo: prošlost-sadašnjost-budućnost, koju je organizovala Srpska akademija nauka i umetnosti (SANU) od 16 – 18. marta, imala sam čast da razgovaram sa gospodinom Dobricom Ćosićem jednim od najpoznatijih, najuglednijih i najpoštovanijih srpskih pisaca dvadesetog veka. Dozvolio mi je da zabeležim naš razgovor iako je, kako kaže, prestao da daje intervju.

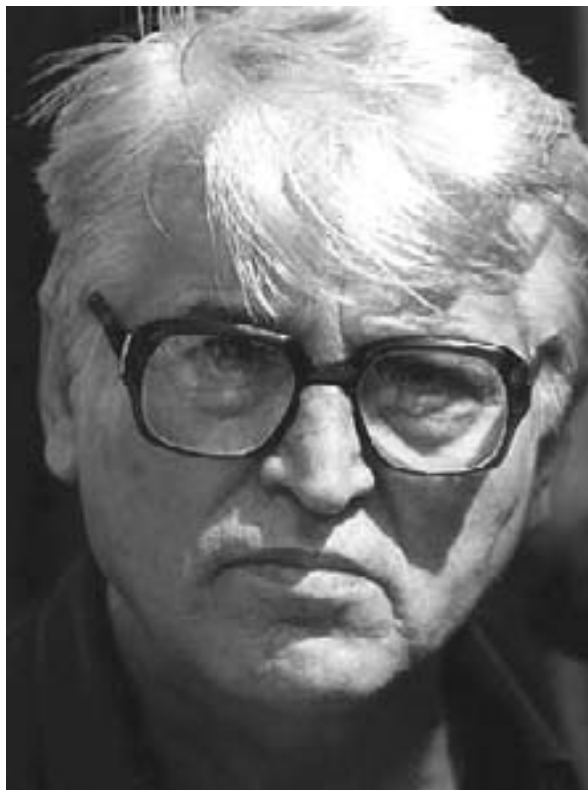
Dobrica Ćosić je o temi Kosovo dosta pisao i govorio. Tokom šezdesetih godina govorio je kao član CK SK Srbije i visoko rangirani funkcioner u političkom vrhu republike. Tokom sedamdesetih temi Kosova Ćosić pristupa kao "otpadnik", nepodoban, nepoželjan i neprijatan sagovornik vlasti, koji kritički, a ponekad ostrašćeno, misli o jugoslovenskoj stvarnosti i dovodi u pitanje "zvaničnu verziju" događaja i procesa koji obeležavaju svakodnevicu. U osamdesetim iz njega progovara opozicionar... U devedesetim Dobrica Ćosić nastupa kao državnik (predsednik SR Jugoslavije), koji svakodnevno saznaje najpoverljivije informacije i u prilici je da bude svedok i učesnik važnih razgovora i konferencija, na kojima se donose teške i dalekosežne odluke. U poslednjim decenijama XX veka i prvim godinama novog stoleća Ćosić svedoči kao dobro obavešteni savremenik.... Nesumnjivo je da je u pitanju veoma važan svedok istorije koji ima šta da kaže.

Vi niste govorili na upravo završenoj konferenciji o Kosovu. Zašto?

- Kao prvo, smatram da je konferencija zakasnila. Ona se događa u vremenu, čini mi se, u kome je sve bitno odlučeno. Razume se, postoje još mogućnosti za delovanje i postoji još uslova i prava u odbranu srpskih nacionalnih i životnih interesa. To ne znači da Srpska akademija nauka i umetnosti do sada nije radila po pitanju Kosova i Metohije. Ovo nije prvi razgovor o Kosovu i Metohiji. SANU je imala dvadestak godina stalan Odbor posvećen tom pitanju. Drugi razlog je što sam napisao knjigu o Kosovu. Naime, moja kćerka je iz mojih rukopisa i zapisa sačinila knjigu Kosovo koju je prošle godine izdala. Knjiga je postala best-seller u Jugoslaviji. Prodala je u 70.000 primeraka, što je zavidan i tužan rekord. Istovremeno je i razumljivo da je Kosovo najčitanija knjiga. Ja sam u svojoj knjizi izložio svoju koncepciju rešenja kosovskog pitanja. Uostalom, ja sam od postavljanja kosovskog pitanja 1968. godine, imao svoja shvatanja o rešavanju tog problema. Razlikovao sam se od Centralnog komiteta, razlikovao sam se od državne politike, razlikovao sam se i od opozicije i od Miloševićeve politike. Kad sam bio na dužnosti predsednika Jugoslavije pokušao sam da kandidujem kosovsko pitanje kao životno pitanje srpskog naroda. Tada su mi predstavnici međunarodne zajednice Sajrus Vens i Lord Oven savetovali da odložimo razgovor o tom pitanju, dok se ne završi rat u Bosni.

- Moja koncepcija za rešavanje kosovskog pitanja je vrlo jednostavna. Kosovo može da se trajno, razumno i pravedno reši samo preraspodelom teritorija. Svaki drugi put nanosi ogromnu štetu i jednom i drugom narodu. Ta dva naroda moraju da žive zajedno i žive zajedno. Mi na Kosovu moramo da spasemo našu srednjovekovnu kulturnu baštinu koja čini identitet naše kulture. To moramo da branimo i da odbranimo po svaku cenu. Ali biološki, mi smo Kosovo izgubili, jer je tamo ogromna većina Šiptara. Razumno je da se nađe kompromis između istorijskih i etničkih prava. Istorijska prava pripadaju Srbima, a etnička prava pripadaju Albancima.

- Odbrana Kosova je odbrana hrišćanske civilizacije. To je jedini prostor u Evropi koji će danas biti islamizovan. Biće kvalitetivna promena karaktera civilizacijskog prostora, što inače Vankuverski aneks o ljudskim pravima zabranjuje. Dakle, postoji toliko razumnih, modernih i demokratskih argumenata koji stoje na strani odbrane srpskih prava i interesa. A odbranu srpskih prava i interesa ja vidim u kompromisu istorijskog i etničkog prava. Dakle, kosovsku bitku ne treba da izgubi nijedan narod. Pravednim, trajnim i demokratskim rešenjem kosovskog

Dobrica Ćosić

pitanja treba da se omogući da srpski i albanski narod žive zajedno u miroljubivoj i saradničkoj koegzistenciji.

Kosovo je skoro skroz očišćeno od Srba i to nasilnim putem. Zašto se u Srbiji više ne govori o etničkom čišćenju i genocidu nad srpskim stanovništvom od strane Albanaca na Kosovu?

- Mislim da se dovoljno govori. Možda ćete Vi imati utisak da se ne govori dovoljno? Postoji jedan opšti zamor. Mi smo jedan poražen, ponižen, uništen narod. Mi imamo toliko izbeglica i toliko ezodusa. Mi smo čitave životne i vekovne teritorije izgubili i sa njih prognani, da ne znamo nad čim ćemo pre zakukati i nad čijim grobom i nad čijom nesrećom će naš lelek biti tužniji i duži.

Zasto zapad toleriše taj teror Albanaca nad Srbima?

- Zapad je generalno anti-srpski. Jugoslaviju je razbila Nemačka uz pomoć EU, pa potom uz pomoć Amerike, sa argumentacijom koja je apsolutno neubedljiva, da tobože razbijaju boljševički bastion. A Srbija je bila najdemokratskija zemlja u Jugoslaviji, sa najrazvijenom opozicijom. Ona je bila najtitoistička zemlja. Najviše disidentata je bilo u Srbiji. Mi smo nekada bili slavljani kao disidentski pokret. Ovde je bio i Đilas. Ovde se dogodila i '68. Ovde se dogodio Ćosić. Ovde su osnivani pokreti za ljudska prava. Ovde je osnovan Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja, prvi u Evropi zajedno sa poljskim KNOR-om. Sve je to bačeno u vodu. Mi smo narod koji je ostao bez prijatelja i saveznika. Zapadu nije u interesu da se kaže da su razbili Jugoslaviju. Nametnuli su nam formulu, kako samo Nemci ne bi bili narod ratnog zločina i nacisti, nego su i srpski narod, narod koji je dao najviše demokratskih žrtava, dakle, narod koji je dao najviše slobodarskih žrtava u dvestom veku, proglasili za narod zlikovaca i zločinaca. Zapad i naši prijatelji su nas izneverili i izdali. Zato smo mi danas u ovako teškoj situaciji. U najtežoj situaciji u poslednja dva veka.

Da li teškoća i zbog toga što Zapad očigledno podržava Islam i islamske zamlje na teritorijama čisto hrišćanskim. kao što je Kosovo?

- Ima mnogo faktora zašto Zapad vodi ovakvu politiku.

Po mom mišljenju, Zapad vodi i glupu politiku. Vodi politiku i protiv sebe. Postoji i američki interes da se bakšišom Bosne i Kosova plati rat u Iraku, Avganistanu i na Srednjem Istoku. Da se na našim žrtvama i našom krvlju plati nafta Srednjeg Istoka. Drugi momenat je da Americi nije stalo do Evrope. Evropa je dozvolila da bombarduje sebe. Evropa je dozvolila da uništava sebe. Evrope je ušla u prvi svetski rat, mali svetski rat, protiv Srbije. A to je bilo bombardovanje Evrope.

Da li je Evropa svesna posledica islamskog naleta? Da li je ovo post-hrišćanska ili pred-islamska Evropa?

- Ovo je pred-islamska Evropa. Briselski tehnomenažeri, briselska evro-birokratija komponuje po nalogu Amerike Evropu koja nije više Evropa. Treba da znate da je za deset godina osam miliona hrišćana manje u Evropi. Dakle, za pedeset godina Evropa neće biti više Evropa.

Šta mislite o multikulturi? Na zapadu je multikultura apsolutno nadvaladala svaku vrstu realne kulturne baštine. i u Srbiji se sve više javljaju zahtevi za promociju multikulture.

- Ne javlja se multikultura. Subkultura se javlja. Amerikanizacija Evrope sa vulgarnom populističkom, popularnom subkulturom, osvaja svet. I to je globalistička kultura. Bez kulture nema identiteta. Svaka ozbiljna nacija mora da brani svoju kulturu, jer brani svoj identitet. Jedna je stvar saradnja među kulturama. Univerzalizam u kulturi i komunikacija u kulturi. To je jedan proces i jedan ideal i jedan cilj, a druga je stvar praviti melting, utapati različite kulture u jednu. Hrišćanski svet je u padu i ugrožen je. Prava je eksplozija islamske religije. Ja kao demokrata i kao humanista i kao pisac nisam protiv nijedne religije, ali razume se, pripadam hrišćanskoj civilizaciji i hrišćanskoj kulturi. Zabrinut sam za islamizaciju Balkana. Zabrinut sam za neo-osmanističku koncepciju osvajanja Balkana. Zabrinut sam za ulazak Turske u Evropu i zabrinut sam za stvaranje islamske Bosne i islamske Albanije.

Hoće li Kosovo da bude deo te islamske Albanije?

- Nego šta će drugo da bude? I pravedno je da se albanski narod ujedini u jednu državu. To je istorijska pravda. Srbi sa Kosova praktično ne mogu da ostanu na Kosovu. Na Kosovu treba svojinom, jedinom svetinjom zapada i kapitalizma – a to je svojina, da odbranimo našu svojinu i naše svetinje. To možemo da odbranimo. Postoje u Evropi pravno-političke forme sa kojima možemo da spasemo naše kulturne vrednosti srednjega veka. A to je vrh vizantijske civilizacije.

Boba Borojević
urednik radio programa "Susreti ponedeljkom"
Otava, Kanada

Visok kvalitet,
profesionalnost i
dugogodišnje
iskustvo, garancija
su našeg poverenja
i vašeg zadovoljstva.

773.399.0445

JELA PO NARUDŽBINI